

אלול התשע"ט
ספטמבר 2019

סיפורו של מברק

בתקופת ההמתנה ערב מלחמת ששת הימים הוחלט לארגן עבור אלוף פיקוד הדרום ומטהו חפ"ק פיקודי נוסף לחפ"ק האלוף שהיה קיים במפקדת הפיקוד מימים ימימה, כדי להתמודד עם שטחי סיני הנרחבים. כך יכלו האלוף עם קציני המטה הבכירים לדלג באמצעות מסוק בין החפ"קים, על פי התפתחות הקרב, ולהיות צמודים לכוחות עם מערכת קשר מסודרת מול הכוחות הלוחמים, מפקדת הפיקוד והמטה הכללי. החפ"ק הנוסף כונה חפ"ק פיקודי ב'.

קצין הקשר של חפ"ק פיקודי ב' היה סרן (לימים תא"ל) מנחם מיארה, וסגנו היה סג"מ (לימים אל"ם) ליאור אלמגור, עד המלחמה מדריך בקורס קציני קשר בבסיס ההדרכה החיילי בה"ד 7. החפ"ק מנה מספר זחל"מי פיקוד וכלי רכב קשר – רכב צ"נ (רד"ט בעגה של היום), רכב טלפרינטר ונ"נ קוונים.

חפ"ק פיקודי א' נע בציר אל עריש – קנטרה, בעקבות אוגדה 84. חפ"ק פיקודי ב' נע בציר אבו עגילה – גיבל לבני – ביר גפגפה, ובליל ה-8 ביוני נפרס בעורף הכוחות שהגיעו לתעלת סואץ.

מברק מפורסם זה, בו אלוף פיקוד הדרום האלוף ישעיהו (שייקה) גביש מודיע לרמטכ"ל כי צה"ל השיג את יעדיו במערכה בדרום, הוכתב בידי האלוף גביש לסג"מ ליאור אלמגור, קצין קשר בחפ"ק פיקודי ב', בשעה 0545 בבוקר ה-9 ליוני, נכתב בכתב ידו של סג"מ ליאור אלמגור, ונחתם בידי האלוף ישעיהו גביש.

המברק הועבר למפקדת פיקוד דרום בבאר שבע בדיבור גלוי באמצעות מכשיר קשר חד-פס מק-708, ומשם הועבר למטה הכללי בטלפרינטר.

לוט טיוטת המברק, כפי שאלוף גביש רשם לעצמו, המברק המקורי, בכתב ידו של קצין הקשר סג"מ ליאור אלמגור ובחתימת האלוף גביש, והמברק כפי שהתקבל במטה הכללי.

